

et kommende forbundspoliti. Vi får et politi med en tilhørende politisk efterretningstjeneste, hvor medarbejderne ikke kan straffes, hvis de begår ulovligheder. De kan ganske vist straffes, hvis direktøren for Europol beslutter det, men det er Europol selv, der afgør, om ansatte ved Europol kan retsforfølges.

Men det er blot et af problemerne. Der er så mange andre. Vi har påpeget dem, flertallet har nægtet at tage dem alvorligt, og derfor må man desværre konstatere, at det ikke er nogen god dag for dansk folkestyre.

Bertel Haarder (V):

I februar 1864 viste det sig, at Dannevirke ikke var egnet til at beskytte og værne Danmark. Tilsvarende har det vist sig i vor tid, at traditionel grænsekontrol ikke virker hverken over for illegale flygtninge eller over for narkokriminalitet. Det eneste, der virker, er et internationalt samarbejde over grænserne om kriminalitetsbekæmpelse.

Derfor er det meningsløst at sige som hr. Frank Dahlgaard, at der er noget præventivt eller noget, der beskytter Danmark, i den traditionelle grænsekontrol, i toldere, der står og roder i kufferterne efter vin og spiritus, i betjente, der står og bladrer i pas, som er meget lette at forfalske.

Det er ikke et værn, som er realistisk. Det er et samarbejde mellem kriminalpolitiet i de forskellige lande, der skal til, og ingen har foreslået, at det skal være et europæisk FBI. Hvad skulle franske eller spanske betjente dog kunne udrette i Danmark? Det er ikke det, det drejer sig om. Det er et samarbejde over grænserne, og dette samarbejde trænger vi i den grad til. Jeg vil rose regeringen for, at vi får disse konventioner ratificeret her før sommeren, og var det ikke tilfældet, ville jeg have kritiseret regeringen for det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Bertel Haarder: Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, at der er behov for internationalt samarbejde, men det betyder jo ikke, at man skal gå ind for et hvilket som helst internationalt samarbejde.

Derfor må jeg spørge Venstre: Støtter Venstre, at Europolbetjente fremover kan begå en hvilken som helst forbrydelse i Europa uden at blive straffet for det, medmindre direktøren for Europol ønsker, det skal ske?

Er det virkelig Venstres retssikkerhedsreform, vi ser udmøntet konkret her, at vi får ansatte i Europa, som ikke kan retsforfølges for de forbrydelser, de begår i de enkelte lande, men kun kan retsforfølges, hvis en Europolchef accepterer det? Jeg synes, Venstre skal forstå, at internationalt samarbejde er godt, men at ikke et hvilket som helst internationalt samarbejde er det.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at jeg er stærk tilhænger af et internationalt samarbejde og et samarbejde over grænserne på det her område af hensyn til kriminalitetsbekæmpelsen og til at styre flygtninge- og indvandrerpolitikken.

Men det ene udelukker jo ikke det andet. Jeg er bekymret for det, der ligger i Schengensarbejdet, at den synlige landegrænse skal forsvinde, og at grænsekontrollen, paskontrollen, personkontrollen på grænsen forsvinder. Det kan sagtens opretholdes på den fornuftige og stilfærdige måde, vi har det i dag, og så laver man de yderligere tiltag på en mellemstatslig basis. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Man kan ransage folk, så meget man vil ved grænsen, hvis man har nogen som helst begrundelse for at gøre det.

Til hr. Søren Søndergaard: Mig bekendt gælder der samme regler for ansatte i Europol, som der gør for ansatte i alle andre europæiske institutioner.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Meget er sagt i denne sag både ved første, anden og også her ved tredje behandling.

Jeg er nødt til at sige til hr. Albrechtsen, at hr. Albrechtsen taler mod bedre vidende. Hr. Albrechtsen ved godt, at beskrivelsen af immunitetsbestemmelserne for Europolansatte simpelt hen ikke er rigtig.

Så sent som i fredags havde jeg jo lejlighed til over for hr. Keld Albrechtsen og det samlede Europaudvalg at beskrive, hvordan immunitetsbestemmelserne er. Hvert eneste medlemsland kan bringe immunitetsspørgsmål op i Ministerrådet, hvis et medlemsland er utilfreds med håndteringen af immunitetsbestemmelserne hos direktøren.